

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982- 1983

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

1 FEBRUARI 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	151
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	151
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	157
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	157
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	161
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	163
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	165
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	166
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	166
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	168
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	168
Rechtzetting	168

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 20
van 17 januari 1982
van de heer R. MAES

Besluiten van de Gemeenschapsminister tot goedkeuring van de wijzigingen van BPA's — On wettelijkheid

Bij besluiten van 14.7.82 - 3.9.82 - 6.9.82 en 6.9.82 keurde de Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, de gewijzigde BPA's goed van respectievelijk Grimbergen (BPA nr. 4), Opwijk (BPA nr. 2), Aarschot (BPA nr. 11) en Ardooie (BPA Centrum West).

Sinds de wetten van 8 en 9 augustus 1980 behoort de bevoegdheid tot opstellen en herzien van BPA's toe aan de Gewest-Executieve.

Vaststelling en herziening van BPA's zijn rechtshandelingen met reglementair karakter. Aldus zijn ze uitdrukkelijk van delegatie uitgesloten (art. 2, 1a van 28.1.1982) en dienen ze collegiaal door de Executieve te worden genomen.

Bijgevolg wil ik de geachte Voorzitter vragen:

1. of hij het eens is met de stelling dat opstelling en herziening van BPA's niet bij een Besluit van de Gemeenschapsminister kunnen gebeuren, maar enkel bij een besluit van de Executieve die hiervoor collegiaal beslist;
2. Zo hij instemt met de juridische stelling sub 1), betekent dit dat de „Besluiten van de Gemeenschapsminister” van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud tot herziening van BPA's (zie hoger) geen rechtskracht hebben? Wat zal de Voorzitter van de Vlaamse Regering ondernemen om aan deze toestand van onwettelijkheid, leidende tot rechtsonzekerheid en verwarring, een einde te stellen?

Antwoord

De door het geachte lid aangehaalde voorbeelden betreffen bekrachtiging van beslissingen getroffen door gemeentelijke overheden in uitvoering van de wet op de stedenbouw. Deze besluiten hebben geen reglementair karakter aangezien het handelingen zijn van toezicht op door andere overheden uitgevaardigde verordeningen.

Besluiten waarbij gemeentelijke bijzondere plannen van aanleg bekrachtigd worden zijn derhalve geen reglementaire of organieke uitvoeringsbesluiten in de zin van art. 2.1. van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982 inzake delegatie van beslissingsbevoegdheden aan haar leden.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 198
(zitting 1981-1982)
van 16 september 1982
van de heer T. DELAHAYE

BRT — Video- en filmtechniek bij de televisie

1. a. Is het waar dat de BRT, onder druk van zijn vakbonden, systematisch alle videobanden opgenomen en vervaardigd door privé-ondernemingen buiten de BRT, weigert voor uitzending?
 b. Is het waar dat dit verbod enkel gericht is tegen de Belgische video-producenten en niet geldig is voor video-opnamen komende van het buitenland?
 c. Is deze monopolie-situatie in praktijk, wettelijk toelaatbaar?
2. Is het waar dat de BRT gratis video-faciliteiten ter beschikking stelt van de zendgemachtigde vzw die door dit BRT-video-monopolie en de gratis dienstverlening, geen beroep mogen of kunnen doen op privé-ondernemingen. Is deze concurrentie wettelijk?
3. Heeft de BRT aan de hand van objectieve en totale kostprijsstudies reeds uitgemaakt met welke techniek de programma's het goedkoopst kunnen vervaardigd worden: video of film? Wat waren de resultaten en conclusies van deze studies?
4. Is het waar dat filmmedewerkers in los verband steeds als een extra last op het programma-budget komen terwijl de kosten van het vast technisch BRT-personeel en video-faciliteiten nooit op dit budget verschijnen en hierdoor ogenschijnlijk gratis aangeboden worden. Geeft deze werkwijze geen vervalst concurrentie-effect ten nadele van de losse filmmedewerkers?

Antwoord

Ik kan het geachte lid op zijn vraag het volgende antwoorden :

1. a. Het Gemeenschappelijk vakbondsfront van de BRT heeft inderdaad steeds bezwaar gemaakt tegen het gebruik van elektronische opnamen vervaardigd door privé-bedrijven buiten de BRT. Het laatste mij bekende vakbondsstandpunt dienaangaande dateert van 7.12.81 (Vergadering Vaste Commissie BRT met de vakverenigingen).
 b. Deze bezwaren zijn tot dusver nooit geuit t.a.v. elektronisch opnamen die uit het buitenland komen.
 c. Of deze situatie wettelijk toelaatbaar is zou door de rechterlijke macht moeten beoordeeld worden in geval van klacht. Het is m.i. moeilijk verklaringen af te leggen inzake de wettelijkheid van een praktische reële of geïnstitu-

tionaliseerde „monopolie-situatie ” betreffende een intern gebruik of reglement.

2. Bij decreet is de BRT verplicht technische faciliteiten gratis ter beschikking te stellen van de „derden ”. Deze verenigingen kunnen wel beroep doen op privé-ondernemingen wat betreft filmopnamen.
Door de hierboven geciteerde vakbondshouding kunnen zij geen beroep doen op privé-cineasten wat betreft video-opnamen. Wat de wettelijkheid hiervan betreft verwijs ik naar het antwoord onder 1c.
3. De Technische Diensten van de BRT delen mij mee dat uit gemaakte studies blijkt dat bij vergelijkbare opdrachten video-opnamen voordelen bieden op het stuk van technische kwaliteit en snelheid. Op dit ogenblik heeft de BRT nog geen volledige kostprijsvergelijking (video/film) kunnen uitvoeren omdat er eerst nog geen volledig vergelijkbare programma 's voorhanden waren (dat is ondertussen wel het geval met het Veenmysterie) en omdat tweedens de kostprijsstructuur binnen de BRT boekhouding anders moest gesteld worden om deze vergelijking te kunnen doorvoeren. Dat zal in 1983 waarschijnlijk wel kunnen.
4. Tot nog toe kwamen de Timmedewerkers inderdaad steeds ten laste van het programmabudget, de lonen van het eigen personeel niet (wel de reisen verblijfskosten).
Wel worden nu meer een meer de vaste BRT-kosten (personeel + middelen) t.o.v. objectieve kostprijs vergelijkingen overgeslagen naar de individuele programma 's.
Vanaf 1983 hoopt de BRT deze kostprijsvergelijkingen systematisch en vooraf te kunnen doorvoeren (vernieuwd werkblad) zodat telkens het goedkoopste en/of meest adequate produktiemiddel (film of video) zal kunnen worden ingezet met dien verstande dat in die beschouwing ook het element „optimale inzet van eigen BRT-personeel ” zal meespelen.

Vraag nr. 27
van 24 november 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Rijkswatersportcentrum Hazewinkel Heindonk- Willebroek — Sluiting

Sedert dinsdag 16 november 1982 is het Rijkswatersportcentrum Hazewinkel te Heindonk-Willebroek gesloten.

Afgezien van de aangehaalde redenen m.b.t. het personeel, dienen toch volgende vragen aan de aandacht van de Gemeenschapsminister onderworpen :

1. Hoe is het mogelijk dat een dergelijke maatregel wordt genomen, zonder dat de erkende Clubs o.m. de Trim- en Roeiclub Toss 80 Hazewinkel, aangesloten bij de Vlaamse Roeiliga, niet eens werd verwittigd van deze maatregel, alsmede van de eventuele gevolgen.

2. BLOSO heeft met o.m. TRT-Hazewinkel een overeenkomst inzake het gebruik van de waterplas en de bergingsloods.
Op basis van de eenzijdige beslissing het Rijkswatersportcentrum te sluiten, wordt aan de leden de mogelijkheid ontnomen de roeisport te beoefenen en het eigen clubmateriaal te gebruiken.
3. Ware het niet aangewezen geweest het Rijkswatersportcentrum niet te sluiten en het personeel dat thans dient te waken over de sluiting, opdracht te geven de gewone dienst te verzekeren, zodat de trainingen en oefenstonden van de clubleden hun normaal verloop hadden gekend.
4. Waarom werd het materiaal van de club o.m. voor de powertraining, niet ter beschikking gesteld, zodat dit eventueel buiten het domein van het Rijkswatersportcentrum kon worden gebruikt.
5. Hoe ziet de Minister de oplossing inzake het waarborgen van de mogelijkheid tot roeien, gegeven de overeenkomst die bestaat tussen BLOSO en de sportclubs, o.m. TRT Hazewinkel.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Het Rijkssportcentrum Hazewinkel te Willebroek werd gesloten van 16/11 tot 30/11/1982.

De aanleiding hiervoor was het niet verlengen van het BTK project van het BLOSO. Dit betekende dat 4 personeelsleden van het Rijkssportcentrum er niet langer tewerkgesteld werden.

Eén van deze personeelsleden was de beheerder zodat de administratieve werkzaamheden stilvielen.

De drie andere personeelsleden vormden het technisch kader, onderlegd in de watersport.

Door het wegvallen van deze monitoren kon de veiligheid van de gebruikers op het watervlak niet verzekerd worden.

Deze maatregel had zijn gevolgen voor alle gebruikers van het Rijkssportcentrum. In dergelijke gevallen kunnen geen uitzonderingen worden toegestaan.

Gelet op de uitzonderlijke toestand waarin zich het RSC Hazewinkel bevond in de periode van 16.11.1982-30.11.1982, was het mijn bekommernis tot de laatste dag nog een oplossing te vinden voor de personeelsproblematiek van dit centrum.

Derhalve kon de Turn- en Roeivereniging Toss 80, schriftelijk van de sluiting van bovvermeld centrum, niet meer op de hoogte gebracht worden.

De persoonlijke telefonische contacten met Kabinet en Administratie leidde er evenwel toe, dat wat uw vraag betreft vervat in punt 4, er wel een gunstig gevolg kon worden aan gegeven.

Het powertrainingsmateriaal van de roeiclub werd immers wel degelijk ter beschikking gesteld om gebruikt te worden buiten het domein.

Vraag nr. 30
van 24 november 1982
van de heer W. PEETERS

Kleiputten te Tielrode — Bescherming

De Kleiputten te Tielrode werden, door de toenmalige bevoegde Minister M. GALLE, op 9 februari 1982 voorlopig gerangschikt tot visvijvers en dit voor een termijn van 9 maanden.

Voordien had de Intercommunale van het Land van Waas beslist van deze vijvers een stortplaats te maken en had daartoe trouwens reeds een verzoek gericht tot de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen, ten einde een stortingsvergunning te bekomen.

Reeds op 22 april 1981 had anderzijds de gemeente Temse een verzoek tot voorlopige bescherming tot Minister Galle gericht, verzoek dat in de hogervermelde voorlopige bescherming voor een termijn van 9 maanden d.d. 9.02.1982 resulteerde.

Op 12 mei 1981 had ik dienaangaande aan Minister Galle reeds een schriftelijke vraag gesteld (vraag nr. 117).

Hierop deelde hij mij mede dat een voorafgaand onderzoek aan gang was en dat, ingevolge de toepassing van de wet van 7 augustus 1931, na de aanvang van de beschermingsprocedure, vanaf de betekening hiervan aan de eigenaar en de openbare besturen de vermelde erfdienstbaarheden voor een termijn van 9 maanden van toepassing blijven. Sedert 9 november 1981 zijn deze 9 maanden verlopen.

Mag ik de geachte Minister vragen naar zijn intenties aangaande de definitieve bestemming van de kleiputten van Tielrode.

Kan een definitieve bescherming in het vooruitzicht worden gesteld?

Welke is de daarvoor geldende procedure?

Welke is de vooropgestelde termijn?

Mag ik bij de geachte Minister, mede in naam van de gemeente Temse en van het Waasland, aandringen op een snelle en positieve beslissing, met name de spoedige en definitieve bescherming van dit ontegensprekelijk zeer waardevol natuurgebied?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg en de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen het dossier betreffende de kleiputten te Tielrode negatief geadviseerd hebben op de vergadering van 18.1.1982.

Als motivatie geldt dat de kleiputten van Tielrode niet waardevol genoeg zijn om een rangschikking als landschap te verantwoorden.

Bovendien moet ik het geachte lid eraan herinneren dat in de exploitatievergunning die op 23.03.1963 voor dit gebied afgeleverd werd o.m. bepaald werd dat de ontstane putten na verloop van tijd opnieuw dienden opgevuld te worden ten einde dit terrein terug in zijn oorspronkelijke staat te brengen.

In het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren is voor dit gebied „ontginning met nabestemming agrarische zone” voorzien.

Het komt mij voor dat een eventuele toestemming tot opvullen van deze putten met huisvuil in geen geval kadert binnen de voornoemde gegevens.

Dit laatste punt ressorteert evenwel niet onder mijn bevoegdheid. Toch ben ik bij mijn collega, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister bevoegd voor natuurbehoud, tussengekomen om te verhinderen dat dit gebied als stortplaats zou gebruikt worden.

Vraag nr. 44
van 30 november 1982
van de heer P. MATTHYS

Kleiputten te Tielrode — Bescherming

De toenmalige bevoegde Minister, de heer M. Galle, heeft op 9 februari 1982, het gebied van de kleiputten te Tielrode, voorlopig gerangschikt voor een termijn van 9 maanden.

Meerdere collega's uit het Waasland hebben in het verleden hun toezegging verleend om bij de bevoegde Minister aan te dringen tot een definitieve bescherming van bedoelde kleiputten tot visvijvers in dit prachtig natuurgebied.

Op 24 juni 1982 werden door de lokale milieuwerkgroep „Ons Streven” de verzuchtingen van de plaatselijke bevolking, hierin gesteund door de voltallige gemeenteraad, ter kennis gebracht van de heer Poma, dit tijdens een onderhoud. Op 27 september 1982 werd bij brief andermaal aangedrongen op een onmiddellijk initiatief.

Mag ik vanwege de heer Poma, Gemeenschapsminister, vernemen of het in zijn bedoeling ligt de kiesbeloften, ook van zijn partijgenoten in het Waasland, zeer spoedig te „verzilveren”?

Antwoord

Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nr. 30, van 24 november 1982 van de heer W. Peeters.

Vraag nr. 46
van 7 december 1982
van de heer J. VALKENIERS

Kabeltelevisiemaatschappijen — Informatieve programma's

Artikel 21 en 22 van het KB van 24 december 1966 verbieden aan kabeltelevisiemaatschappijen van andere programma's door te zenden, dan de omgeroepen programma's.

Nu van bepaalde zijden wordt aangedrongen, om na de radioslag, ook vrije televisie toe te laten en nu toch blijkt dat er een aantal mogelijkheden inzitten, o.a. tewerkstelling en betere service aan de bevolking, vernam ik graag de houding van uw departement ter zake.

Het is duidelijk dat onze kijkers, vooral de bejaarden, tijdens de dag enorm veel t.v. kijken doch steeds terecht moeten bij anderstalige en vreemde netten. In deze bevolking zou heel wat kunnen tegemoet gekomen worden aan noden en behoeftes, b.v. door informatieve programma's.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het door hem opgeroepen probleem, met name het gebruiken van de kabel in al zijn facetten, een onderdeel is van het ganse beleid dat inzake de media gevoerd moet worden.

Men zou dus kunnen stellen dat het antwoord dient te kaderen in de globale beleidsnota die ik eerlang hoop voor te leggen.

Het komt mij alleszins voor dat de mogelijkheden die in de vraag terecht in het licht gesteld worden, optimaal gebruikt zouden dienen te worden.

Vraag nr. 50 van 7 december 1982 van de heer J. VALKENIERS

Vrije radio's — Erkenning

Hoeveel aanvragen tot erkenning kwamen er nu juist binnen? Zijn er buiten de criteria voorgeschreven door de wet, andere voorwaarden die zullen worden gehanteerd?

Tal van dossiers schijnen zeer lijkig te zijn, omwille van kilo's briefwisseling met allerlei instanties, gevoerd door de vrije zender. Zal zulke imponerende bewijsvoering aanvaard worden als geldig, daar me dunkt gemakkelijk tal van deze brieven alleen voortspuiten uit de wens het dossier zo lijkig en geloofwaardig mogelijk te maken?

Antwoord

In antwoord op de vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar de vraag nr. 24, op 19.11.1982 gesteld door de heer C. De Clercq en het antwoord daarop.

Wat betreft de te hanteren criteria ben ik van oordeel dat alleen de criteria in de wet omschreven kunnen gehanteerd worden.

Ik meen eveneens te mogen stellen dat de dossiers op hun waarde zullen onderzocht worden, wat niet betekent dat de waardering voor een dossier, evenredig zal zijn met het gewicht ervan.

Vraag nr. 62 van 21 december 1982 van de heer J. GABRIELS

RVA — Gebouwen voor beroepsopleiding

Op 4 juni 1981 werd aan het Beheerscomité van de RVA een nota voorgelegd met investeringsvoorstellen betreffende gebouwen voor de Beroepsopleiding in het Vlaams Gewest.

In deze voorstellen is er sprake van een investering van 40 miljoen te Tongeren langs het bestaande pand, Rietmusweg 92.

Deze investering werd uitgesplitst per jaar, namelijk 10 miljoen in 1983 en 30 miljoen in 1984.

Wegens het vervallen van het huurcontract voor het observatie- en oriënteringscentrum op de Maastrichtersteenweg in 1985, dringt er zich op korte termijn een oplossing op.

Kan de geachte Minister mij mededelen of dit investeringsvoorstel weerhouden werd en wanneer aanvang gemaakt wordt met de concrete uitwerkingsplannen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen

Op 2 december 1982 werd aan het Beheerscomité van de RVA een nieuwe nota voorgelegd met herwerkte investeringsvoorstellen betreffende gebouwen voor de Beroepsopleiding in het Vlaamse Gewest.

De aanpassing van de oorspronkelijke investeringstabel was noodzakelijk om rekening te houden met de budgettaire mogelijkheden en met de werkelijke uitvoeringstermijnen van de aan gang zijnde bouwprojecten.

In deze recente voorstellen is de geplande investering te Tongeren verschoven in de tijd. De realisatie wordt gesitueerd in de jaren 1985 (25 miljoen) — 1986 (15 miljoen), onder voorbehoud van de aan de Beroepsopleiding toegekende uitvoeringsmogelijkheden.

Met het uitwerken van het concreet ontwerp dossier wordt begin volgend jaar een aanvang genomen.

Vraag nr. 65 van 30 december 1982 van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening — Herscholingsmogelijkheden

Ik verneem dat het momenteel vrij moeilijk is om via de centra van de RVA een herscholing te volgen. Een wachtlijst bemoeilijkt de kandidaten om een opleiding te volgen in het kader van hun pogingen om een passend werk te vinden.

Mag ik de geachte Minister vragen mij hieromtrent volgende informatie te bezorgen :

- zijn er wachtlijsten bij de herscholingscentra van de RVA; welke zijn de redenen van deze wachtlijst, hoe lang bedraagt de wachttijd;
- welke zijn de criteria bij het selecteren van de kandidaten voor een herscholing;
- welke initiatieven zijn reeds genomen of worden overwogen om aan deze problematiek te verhelpen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid, punt per punt, volgende inlichtingen verschaffen :

- De RVA beschikt over verschillende centra voor beroepsopleiding verspreid over gans Vlaanderen, waarbij een uitgebreid gamma van beroepen zowel uit de secundaire als uit de tertiaire sector worden aangeleerd.

De **duurtijd** van deze opleidingen is veranderlijk en hangt af van het opleidingsprogramma waartoe de cursist opgeleid wordt en van de kennis en de vaardigheden waarover de cursist reeds beschikt voordat hij de opleiding aanvat.

Het aantal plaatsen per opleidingssectie, bij de normale bezetting, schommelt tussen de 10 à 15 cursisten.

Voor de meeste van de aangeleerde beroepen bestaat er een opleidingsmogelijkheid in meerdere centra; voor enkele andere beroepen nochtans is het aantal opleidingsplaatsen beperkt. Zo is de opleiding autobestuurder in het Vlaamse Gewest enkel mogelijk te Antwerpen terwijl kandidaten die een basisopleiding of een vervolmaking als lasser willen volgen terecht kunnen in 11 centra verspreid over Vlaanderen.

Bovendien zijn bepaalde opleidingen (b.v. internationaal baanchauffeur), „meer populair” bij de werkzoekenden dan andere (b.v. industrieel plaatwerker) zodat de RVA meer aanvragen voor deze opleidingen ontvangt.

Dit alles kan dan ook aanleiding geven tot het ontstaan van wachtlijsten die steeds wisselend zijn naargelang de opleiding en de opleidingsplaats.

- Artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 14/07/1982 betreffende de toekenning van sommige voordelen aan personen die een beroepsopleiding ontvangen, bepaalt dat de Directeur van een Subregionale Tewerkstellingsdienst oordeelt of een kandidaat voor beroepsopleiding in zijn centrum in aanmerking komt.

Deze beslissing wordt genomen op grond van de geschiktheid, het beroepsverleden en de persoonlijke toestand van de kandidaat die aan medische en psychologische onderzoeken mag onderworpen worden. Op deze wettelijke basis steunt de RVA zich bij het behandelen van elke kandidatuur voor beroepsopleiding.

Uit het medisch onderzoek moet blijken dat de kandidaat de nodige lichamelijke geschiktheid bezit voor de uitoefening van het gekozen beroep: het psychologisch onderzoek waarvan de uitslag één der voornaamste criteria in de selectie is, maakt het mogelijk o.a. de geschiktheid en de motivatie te determineren voor een bepaald beroep.

Daarnaast kan de selectie van de kandidaten ook gebeuren via het observatie- en oriënteringscentrum van de RVA. Hier krijgen de kandidaten de gelegenheid om zich gedurende de maximale duur van 6 weken via methoden van simulatie en situatie-inleving vertrouwd te maken met diverse beroepen uit de secundaire en tertiaire sector. Na

deze observatieperiode wordt advies uitgebracht in verband met het al of niet verder volgen van een beroepsopleiding.

Voor cursisten die reeds over ervaring in een beroep beschikken en die enkel een vervolmakingsopleiding nodig hebben bepaalt het observatie- en oriëntatiecentrum eveneens over welke kennis en vaardigheden de cursisten reeds beschikken en welke opleidingspakketten hen nog kunnen aangeleerd worden.

Op basis van deze criteria neemt de Directeur van de Subregionale Tewerkstellingsdienst zijn beslissing over de toelating tot de opleiding.

De effectieve toelating tot het centrum wordt bepaald door de chronologische volgorde op de — eventuele — wachtlijst voor een bepaalde opleiding. Deze procedure wordt door de RVA gevolgd ten einde elke vorm van discriminatie tussen de kandidaten te vermijden.

- Teneinde zoveel mogelijk personen de gelegenheid te bieden om een beroepsopleiding te volgen, streeft de RVA steeds een optimale bezetting van zijn bestaande centra na. Bovendien werden en worden de opleidingen zoveel mogelijk modulair opgebouwd zodat elke cursist slechts die opleidingsmodules dient te volgen waaraan hij werkelijk behoefte heeft en zodat de tijd dat een cursist in een centrum verblijft tot een minimum beperkt kan worden.

De RVA betracht verder om zijn diverse Subregionale Tewerkstellingsdiensten zoveel mogelijk onderling te informeren over de bezetting van — en de wachtlijst voor een bepaalde opleiding in een bepaald BO-centrum; aldus kan de kandidaat-cursist het BO-centrum kiezen waar zijn opleiding het vlugst kan starten.

Ten slotte is het de betrachting van de RVA om steeds meer samen te werken met andere opleidingsinstanties om, gebruik makend van hun mogelijkheden en middelen, aan steeds meer werkzoekenden de kans te geven een opleiding te volgen. Ter zake werden reeds enkele resultaten bereikt: ook in 1983 zal hieraan verder bijzondere aandacht worden besteed.

Vraag nr. 68
van 11 januari 1983
van de heer W. SEEUWS

IWONL — Doctoraatsbeurzen

De doctoraatsbeurzen van het IWONL, die worden gefinancierd met een communautaire dotatie, zijn dit jaar volledig bevroren. Hierbij werd geen rekening gehouden met de indexatie, met het feit dat het meestal engagementen voor 3 jaar betreft en met de toevloed aan kandidaten door besparingen elders: Honderden afgestudeerden zullen daardoor geen beurs krijgen hoewel ze slaagden in een examen en bekwaam zijn. Als werklozen hebben ze geen recht om te doctoreren.

Deze bursalen (op 1 beperkte categorie na) en vooral de jongsten onder hen genieten de laagste vergoedingen die aan de universiteiten worden uitbetaald.

Het IWONL overweegt om deze bursalen zelf te doen inleveren tot max. 17 % van hun beloofde beurs om zo nog een aantal beurzen te kunnen toekennen aan eerstejaars.

Een 45-tal gevorderde bursalen in 2e of 3e jaar zullen ondanks een positieve evaluatie, hun doctoraat moeten onderbreken en bij gebrek aan geld naar de werkloosheid worden verwezen.

Wat is de houding van de Minister ter zake.

Kan er geen supplementaire dotatie worden gevonden of beroep worden gedaan op een nationaal beurskrediet om het IWONL toe te laten deze opdracht, zonder inlevering van onderbetaalde universitaire medewerkers, te vrij waren.

Antwoord

Voor de doctoraatsbeurzen van het IWONL was er op de begroting 1982 een bedrag voorzien van 127 miljoen. Het Instituut oordeelde dat het voorziene bedrag te gering was en vroeg met aandrang een verhoging tot 148,6 miljoen.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve, zulks na beraadslaging, werd aan het Instituut een bijkomend krediet van 20 miljoen toegekend voor de werking van 1982. In de overwegingsnemingen waren volgende doelstellingen opgenomen: het behoud van hetzelfde aantal beurzen in 1982 als in 1981 en het toekennen van eerstejaarsmandaten.

Vraag nr. 70 van 11 januari 1983 van de heer J. VALKENIERS

Kasteel te Groot - Bijgaarden — Onderhoud

Toen het beschermde kasteel van Groot-Bijgaarden nog bewoond was, was het wel onderhouden en werd het onder zeer nauwkeurig toezicht gehouden van de Dienst voor Landschappen en Monumenten.

Vandaag staat het leeg en begint te vervallen . . . en dezelfde dienst blijft zonder enige reactie.

Hoe kan aan deze toestand worden verholpen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de eigenaar van het kasteel van Groot-Bijgaarden op 27 december 1982 contact heeft opgenomen met de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg. Aan die eigenaar werd toen gevraagd voorlopige dringende werken uit te voeren zoals voorzien in de omzendbrief van 2 oktober 1980. Tevens werd hem aanbevolen contact op te nemen met de Burgemeester van Dilbeek ten einde de mogelijke aankoop door de gemeente te laten onderzoeken.

Vraag nr. 72 van 11 januari 1983 van de heer W. KUIJPERS

Sint- Hubertuskerk te Wakkerzeel — Diefstal van kunstschaten

Tijdens de Kersttijd werd de Sint-Hubertuskerk te Wakkerzeel (Werchter) van een aantal kunstschaten beroofd.

Vrij eenvoudig kon de bouwvallige deur geopend worden.

Reeds op 1 mei 1981 werd door de Voorzitter van de Wakkerzeelse Kerkfabriek aan de Dienst voor Gesubsidieerde Werken gevraagd om deze deur te mogen vernieuwen.

Hierop volgde een plaatsbezoek waaraan 8 personen deelnamen; een PV van dit plaatsbezoek volgde, alsook een brief van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg met de uiteenzetting van de uit te voeren werken.

Inmiddels werden al een aantal schrijnwerkers voor deze opdracht geraadpleegd.

Op 27 juli 1981 werd de opdracht toegezegd ten belope van de som van 36.500 F.

In januari 1982 deelde de provinciale Diensten van Brabant mede dat ze voor 20% zouden subsidiëren terwijl voor de 60% tussenkomst van de staat een aantal onderlinge contacten tussen het Ministerie van Justitie en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Provinciebestuur lopend waren. Uiteindelijk vond de administratie dat de aannemer een nieuwe deur voorzag in plaats van een herstelling en dus diende er een beperkte heraanbesteding uitgevoerd te worden. Dezelfde schrijnwerkers werden opnieuw aangeschreven en uiteindelijk bleek dezelfde schrijnwerker de enige inschrijver te zijn en werd hem op 26 april het werk toegekend voor de prijs van 46.800 F.

Op 12 mei 1982 werd dan het bundel naar de Dienst van de Gesubsidieerde Werken gezonden.

Tot op heden zonder antwoord.

Graag vernam ik het oordeel van de geachte Minister over deze gang van zaken en de contraproductie die er uit voortspruit?

Welke maatregelen zal hij treffen voor een andere proceduriële aanpak voor dergelijk soort werk?

Antwoord

In aansluiting bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat het betrokken dossier tot de bevoegdheid behoort van mijn collega, de heer Marc Galle, Gemeenschapsminister voor binnenlandse aangelegenheden.

Vraag nr. 79 van 13 januari 1983 van de heer A. DE BEUL

Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking — Publikatie tijdschrift

Graag vernam ik van de geachte Minister of het bericht juist is als zou het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking binnenkort starten met de publikatie van een tijdschrift.

Indien ja, dan zou ik graag vernemen of de beslissing ter zake voorbereid werd door een marktonderzoek en of de Raad van Advies hierover werd geraadpleegd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat geen enkele beslissing werd getroffen omtrent de publikatie van een tijdschrift door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 10
van 24 november 1982
van de heer W. KUIJPERS

NWK — Financiële bijdrage van het Rijk

Het KB van 18.08.75 regelt de financiële bijdrage van het Rijk in de werkingskosten van de door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn erkende diensten. Tot op heden zijn er in Vlaanderen zowat 40 diensten erkend die 940 onthaalgezinnen groeperen met een potentieel van ± 2.300 plaatsen. Uit de ervaring groeide de vraag om wetsherziening. Hiertoe besloot de Hoge Raad advies in te winnen van een werkgroep bestaande uit afgevaardigden van onthaalgezinnen-diensten, georganiseerd door : gemeenten, vzw's, de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, het Katholiek Vormingswerk voor Landelijke Vrouwen alsmede met de diensten van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. Deze werkgroep vergaderde op 22 augustus, 9, 16, 30 september en 2 1 oktober 1980 en stelden een uitgewerkt hervormingsvoorstel op. Een der voornaamste en dringendste onderdelen van het rapport is wel het mogelijk maken van de buitenschoolse opvang voor kinderen ouder dan 3 jaar die de kleuterschool bezoeken.

De strikte reglementering van het NWK verbiedt nl. aan haar onthaalmoeders deze naschoolse opvang te verzorgen ! Dit brengt voor de betrokken gezinnen heel wat moeilijkheden met zich mede, vooral wanneer in hetzelfde onthaalgezin meerdere kinderen van eenzelfde gezin zijn opgenomen. Het eigenaardige is vooral dat de zgn. zelfstandige onthaalmoeders (die niet gesubsidieerd worden en belastingplichtig zijn) niet aan deze reglementering onderworpen zijn. Zij worden nochtans ook gecontroleerd door het NWK.

Het voorstel van de Dienst Onthaalgezinnen vraagt de toestemming tot opvang van kinderen ouder dan 3 jaar tot de verplichte schoolleeftijd. Dit hoeft de Staat geen bijkomende subsidie te kosten indien er een reglementering wordt voorzien die de ouders en de onthaalmoeder een mogelijkheid biedt tot persoonlijke overeenkomst inzake de financiële tussenkomst.

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen welke dringende maatregelen zij ter zake op basis van dit rapport zal nemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de problematiek waar hij gewag van maakt mij niet onbekend is. Dienaangaande is trouwens reeds het advies van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn ingewonnen.

De door het geachte lid gesuggereerde oplossing m.b.t. de voor- en naschoolse opvang door de diensten voor onthaalgezinnen is niet wenselijk daar een vrije prijsbepaling voor de opvang vooreerst niet verzoenbaar is met het statuut van de onthaalmoeders bij een dienst aangesloten en daarenboven de gezinnen met de laagste inkomens van de voor- en naschoolse opvang zou uitsluiten.

Het probleem van de organisatie van voor- en naschoolse opvang kan trouwens niet beperkt worden tot de functionering van de diensten voor onthaalgezinnen.

Evenzeer kunnen de kinderdagverblijven een nuttige functie in dit verband vervullen.

Een bijkomende financiering is voor de organisatie van deze opvang onontbeerlijk.

De oplossing van deze inderdaad dringende problematiek moet dan ook gevonden worden in het daartoe aanwenden van financiële middelen die vrij komen door zekere rationalisatie van de huidige dagopvang.

Ter zake heeft het NWK aan de voogdijministers voorstellen voorgelegd, die op dit ogenblik in het licht van wat voornoemd werd, worden onderzocht.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 37
van 11 januari 1982
van de heer D. VERVAET

Lennik — Ophoging van laaggelegen gebied

In Lennik aan de G. Van Der Steenstraat, bij het begin van de Lange Weg, kan men vandaag vaststellen dat in een laaggelegen gebied ophogingen werden uitgevoerd.

Deze werken hebben er de schijn van dat er een weg zou worden aangelegd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Welke bestemming heeft dit gebied op het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse?
2. Met welke bedoelingen worden deze werken uitgevoerd?
3. Wanneer en door welke instantie werd hiervoor toelating gegeven?
4. Welke sancties zal de Minister bij een gebeurlijke overtreding nemen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat, daar het gaat om een particulier geval waaromtrent geen verdere gegevens bekend zijn op het Kabinet, de nodige informatie gevraagd wordt aan het Bestuur van de Stedebouw.

Van zohast deze gegevens bekend zijn, zullen deze onverwijld aan het geachte lid worden medege-deeld.

Vraag nr. 38
van 11 januari 1983
van de heer A. BOURGEOIS

Stads- en dorps herwaarderingsoperaties — Erkenning herwaarderingsgebieden

Bij besluit van 2 juni 1982 werd een nieuwe regeling ingevoerd tot tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorps herwaarderingsoperaties.

Kan de geachte Minister ter zake volgende gegevens mededelen betreffende de uitvoering van dit beleid.

1. Welke herwaarderingsgebieden werden in de loop van 1982 reeds erkend met opgave van datum van aanvraag en van erkenning?
2. Hoeveel en welke aanvragen zijn nog in onderzoek?
3. Zijn in bepaalde van de vermelde projecten naast de gemeente nog andere partners betrokken als OCMW, bouwmaatschappij, intercommunale?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Volgende herwaarderingsgebieden werden in de loop van 1982 erkend :

Mechelen, „ Klein Begijnhof-Heembeemd ” :
aanvraag gemeente : 7 juli 1982
besluit Vl. Exec. : 30 juli 1982
Staatsblad : 5 november 1982

Mechelen, „ Hoogstraat-Nieuwe Kapucijnenstraat ” :
aanvraag gemeente : 24 september 1982
besluit Vl. Exec. : 22 december 1982

Leuven, „ Coutereelstraat. Zevenslapersstraat, Predikherinnenstraat ” :
aanvraag gemeente: 24 september 1982
besluit Vl. Exec. : 22 december 1982

Hasselt, „ Noord-Oosthoek ” :
aanvraag gemeente : 29 september 1982
besluit Vl. Exec. : 17 november 1982

Gent, „ Patershol ” :
aanvraag gemeente: 14 juli 1982
besluit Vl. Exec. : 29 september 1982

Herk-de-Stad, „ Centrum ” :
aanvraag gemeente : 1 september 1982
besluit Vl. Exec. : 13 oktober 1982
Staatsblad : 13 januari 1983

Menen, „ De Barak ken ” :
aanvraag gemeente: 30 september 1982
besluit Vl. Exec. : 12 januari 1983

2. Volgende aanvragen zijn nog in onderzoek:

Menen, „ Centrum ”
Wevelgem, „ De Kafhoek ” (Moorsele)
Antwerpen, „ Binnenstad ”

3. Na de goedkeuring van de herwaarderingsgebieden en van de beoogde operatie dienen de gemeenten de concrete werkendossiers in; alsdan zal blij ken welke andere instanties aan de operatie deelne-men.

Voor het project „ Mechelen-Klein Begijnhof-Heembeemd” zou het OCMW ook bij de operatie worden betrokken.

Vraag nr. 39
van 11 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

„ Lievenshoek ” te Kapellen — Verkaveling

Te Kapellen zijn de gemoederen zowel van de plaatselijke bevolking als de nieuwe meerderheid van de Kapelse Raad geschokt ingevolge de geforceerde verkaveling van Lievenshoek.

Dit gebied werd destijds door Minister Dhoore in het voorontwerp van het gewestplan als natuurgebied aangeduid en later werd door Minister Akkermans deze grond omgevormd tot reserve-woonuitbreidingsgebied. Niettegenstaande het verzet van meerdere tientallen bewoners en leden van CVP, VU en PVV werd dit project toch goedgekeurd.

In november 82 leverde Stedebouw de vergunning af en einde december 82 zijn reeds de voorbereidende werken aangevat.

Kan de achtbare Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Lievenshoek werd oorspronkelijk als natuurgebied op het voorontwerp van het gewestplan aangeduid.
Wat is de reden geweest om dit gebied om te vormen in een reservewoonuitbreidingsgebied?
2. Welke reden voerde oud-Minister Qualifice aan om zijn principiële akkoord te verlenen voor de verkaveling Lievenshoek?
3. Volgens de nieuwe meerderheid in de Kapelse Raad is er geen geldige bouwvergunning aanwezig om in dit gebied wegeniswerken te starten. Toch is de aannemer hiermee gestart.
Klopt zulks met de waarheid? Zo ja, wat zal de geachte Minister hiertegen ondernemen?
4. Er zou te Kapellen geen nood aan woonuitbreiding bestaan. Waarom worden eerst niet de bouwrijpe plaatsen in functie gesteld alvorens de reserve-woonuitbreidingsgebieden te verkavelen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden :

1. Het voorontwerp-gewestplan Antwerpen voorzag voor de betrokken zone landbouwgebied; het ontwerp-gewestplan voorzag parkgebied. Naar aanleiding van het openbaar verzoek waaraan dit ontwerp-gewestplan werd onderworpen in het kader van de goedkeuringsprocedure heeft de gemeente voorgesteld deze zone op te nemen in het woongebied. De regionale commissie is met dit voorstel akkoord gegaan, terwijl ook het bestuur van de stedenbouw deze aanpassing verantwoord heeft geacht. Omdat het gebied, door zijn ligging in aanmerking kwam om opgenomen te worden in de woonzone, en gelet op het voorstel van de gemeente en het akkoord van de regionale commissie van advies, werd dit gebied opgenomen in het woonuitbreidingsgebied.
2. Dit akkoord is niet bekend op het kabinet.
3. De verkavelingsvergunning werd op 17 december 1982 afgeleverd door de gemachtigde ambtenaar in toepassing van art. 54, §1, 2de lid. Op 6 januari 1983 werd door het college van burgemeester en schepenen bouwvergunning verleend voor de aanleg van de wegen.
4. De verkaveling, alhoewel gelegen zijnde in een woonuitbreidingsgebied, werd goedgekeurd in het kader van de richtlijnen betreffende het benutten van de woonuitbreidingsgebieden. Het gaat om een verkaveling die de totaliteit van het woonuitbreidingsgebied beslaat. Het plan kon derhalve aanzien worden als een ordeningsplan van gelijke waarde als het BPA. De gemeente heeft in een nota op basis van planologische gegevens geopteerd voor de realisatie ervan en dit gebied prioritair gesteld boven andere woonuitbreidingsgebieden.

Vraag nr. 40
van 11 januari 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Ontwerp-gewestplannen en gewestplannen — Opvullingsregel

De zogenaamde „opvullingsregel” laat toe woningen te bouwen in andere dan de daartoe aangeduide woonzones en landelijke woongebieden, mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

Kan exact medegedeeld worden welke richtlijnen op dit ogenblik gelden om bebouwing, in het kader van de opvulregel toe te laten. De aard en het aantal van de woningen, waartussen voor bebouwing in aanmerking komende kavels liggen zou onder meer thans een rol spelen. Dit was voorheen niet het geval.

Gelet op het feit dat de opvulregel alleen maar kan gehanteerd worden in de zogenaamde aangetaste gebieden en vermits het bouwen van nieuwe woningen, voor iedereen vandaag de dag een zware inspanning vergt, zijn mijns inziens planologische overdrijvingen best te vermijden.

Is de geachte Minister het met dit standpunt eens?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden :

Wat betreft de toepassing van art. 23 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, werd, ten behoeve van de ambtenaren van het Bestuur van de Stedenbouw, een vrij omvangrijke toelichtingsnota opgesteld.

Kopy van deze toelichtingsnota wordt onder afzonderlijke zending aan het geachte lid overgemaakt.

Vraag nr. 41
11 januari 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Ontwerp-gewestplannen in gewestplannen — Toepassing

Het KB van 28.12.72 bepaalt nog in belangrijke mate het toepassingsgebied en de te geven inhoud aan de bestemmingen en het bodemgebruik van hetgeen in de gewestplannen is vastgelegd.

Nadien zijn door de administratie toelichtingen opge maakt, om het KB van 28.12.72 te verduidelijken. Deze toelichtingen werden nooit aan de gemeentebesturen medegedeeld, hetgeen de informatie-taak van de gemeentelijke urbanisatie-diensten niet vergemakkelijkt. Vragen om de gemeenten die informatie door te zenden kregen geen gevolg.

Deze toelichtingen zijn bovendien niet geordend en worden nogal eens gewijzigd, op een manier dat belanghebbenden door de gemeentelijke bouw diensten hetzij niet, hetzij verkeerdelijk worden voorgelicht.

Zo blijkt uit een verslag van de Kamercommissie bij de Begroting van Landbouw 1978 (stuk 4-X1-(77-78)2) welke zogenaamde para-agrarische bedrijven zich in de landbouwzone mogen vestigen. Werkplaatsen voor de herstelling van Landbouwmaterieel horen daarbij.

Nu blijkt dat dergelijke constructies niet meer in landbouwgebieden, maar op ambachtelijke terreinen moeten gevestigd worden.

Afgezien van het feit dat in heel wat landbouwgebieden van ver of nabij geen industrie, of ambachtelijke terreinen te bespeuren zijn, stoort het dat richtlijnen, op basis van het KB van 28.12.72 om de haverklap worden gewijzigd en dat de gemeentelijke informatie-taak ter zake gewoon niet kan spelen.

Daarom verzoek ik andermaal de toezegging dat alle richtlijnen ambtshalve aan de gemeentebesturen zouden gezonden worden.

Wat het concrete geval van de werkplaatsen voor herstelling van landbouwmaterieel betreft, wil ik vernemen of hetgeen ik hierboven zegde juist is en of in bevestigend geval, of deze richtlijn, die van weinig of geen werkelijkheidszin getuigt, niet best wordt ingetrokken en vervangen door de voordien bestaande regeling.

Antwoord

1. Wat betreft de toelichting bij het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen kan het volgende worden medege-deeld.

Bij het voorlopig vaststellen van de ontwerp-gewestplannen werden de bepalingen van het KB van 28 december 1972 van toepassing. Omdat verschillende van deze bepalingen vrij algemeen waren, ontstond de behoefte tot verduidelijking en toelichting. Deze behoefte kwam hoofdzakelijk vanwege de ambtenaren bij de provinciale directies en het hoofdbestuur die belast waren met de afhandeling van concrete dossiers. Om tegemoet te komen aan deze vraag naar verduidelijking werden geleidelijk de verschillende bepalingen toege-licht. Aanvankelijk ging het om summier toelich-ting, die echter in de loop der tijden uitvoeriger is geworden. De aandacht kan gevestigd worden op het feit dat het gaat om toelichting ten behoeve van ambtenaren bij het bestuur van de stede-bouw. In 1979 heeft het bestuur van de stede-bouw de toelichtingsnota laten drukken en dit voor inwen-dig gebruik in de diensten.

Alhoewel dergelijke toelichtingsnota bij wijze van informatie nuttig kan zijn voor de gemeentebesturen, werd een verspreiding op ruime schaal niet overwogen omdat in het verleden regelmatig aan-passingen en aanvullingen noodzakelijk waren. Deze werden noodzakelijk ingevolge het feit dat men meer en meer inzicht kreeg in de toepassing van de gewestplannen.

Op dit ogenblik is zelfs een wijziging van de bepa-lingen van hoofdstuk III ter studie.

Zolang de tekst van de toelichtingsnota niet **defini-tief** op punt staat en aanpassingen nodig zijn zou een verspreiding op ruime schaal talrijke admini-stratieve moeilijkheden stellen, zodat tot nu toe de toelichtingsnota enkel aan de ambtenaren van het bestuur van de stede-bouw werd overgemaakt.

Dat regelmatige aanpassingen noodzakelijk zijn, hoeft geen betoog als men bedenkt dat zich in de praktijk zeer uiteenlopende concrete situaties kun-nen voordoen en het onmogelijk is van in den beginne al deze situaties te voorzien.

2. Wat de gebeurlijke discordanties betreft tussen het verslag van de Kamercommissie bij de begroting van het Ministerie van Landbouw (1978) en de toelichtingsnota wat de para-agrarische bedrijven aangaat, wordt een nader onderzoek ingesteld.

Opgemerkt weze dat de toelichtingsnota i.v.m. de toepassing van de bepalingen van art. 11 van het KB van 28 december 1972, is tot stand gekomen in nauw overleg met het Ministerie van Landbouw en de landbouwmiddens.

Vraag nr. 42
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

Sint-Martens-Latem — Aanleg van parkeerterrein

Naar men mij meedeelt zou het gemeentebestuur van Sint-Martens-Latem bij de verandering van de rooi-lijnen in de Moeistraat in Sint-Martens-Latem met het doel fietspaden aan te leggen van 120 cm breedte, beddingen voorzien van 2,50 m tot 4,50 m breedte, gerekend vanaf de straatboorden. Men zou zelfs aandringen op een mogelijke verandering van de rooilijnen in een stuk beschermd landbouwgebied, noord-oostzijde van de Moeistraat tussen de num-mers 25 en 39, teneinde hier een strook van 10 m diepte en ongeveer 90 m lengte te voorzien voor de aanleg van een parkeerterrein (mededeling op een openbare hearing).

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen.

1. Of hij op de hoogte is van de hogergenoemde plannen?
2. Of hij reeds zijn toestemming heeft gegeven om dat stuk beschermd landbouwgebied om te vorm-en in een parkeerterrein of eender welke andere bestemming?
3. Indien dit reeds zou gebeurd zijn, om welke reden de geachte Minister zou hebben ingestemd met die bestemmingsverandering in dat stuk be-schermd landbouwgebied?
4. Indien dit nog niet is gebeurd, wat de heer Minis-ter met een eventuele aanvraag tot **bestemmings-verandering** schikt te doen?

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat, daar het gaat om een particulier geval waaromtrent geen verdere gegevens bekend zijn op het Kabinet, de nodige informatie gevraagd wordt aan het Bestuur van de Stede-bouw.

Van **zohaast** deze gegevens bekend zijn, zullen deze onverwijld aan het geachte lid worden medege-deeld.

Vraag nr. 43
van 17 januari 1983
van de heer D. VERVAET

De Kellenborre te Hoeilaart — Opslagplaats voor gronden

In de gemeente Hoeilaart wordt het gebied dat ge-legen is binnen de aflijning van de Molenstraat, de Tenboslaan en de Weemstraat, ter plekke genoemd „de Kellen borre“ vandaag gebruikt als opslagplaats voor gronden, steenslag en kasseien. Hiervoor werden bomen en struwelen gekapt, het planten- en kruiden-kleed verwoest, de vele bronnen dichtgegooid.

Op gemeld gebied bevindt zich duidelijk in een na-tuurgebied (Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse).

Ik wil de geachte Minister hierover volgende vragen stellen :

1. Welk bestuurslichaam (gemeente, provincie) is verantwoordelijk?
2. Welke maatregelen zal de Minister nemen om aan deze milieuonvriendelijke praktijken een einde te stellen?

3. Geeft de Minister bevel om „de Kellenborre” in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat, daar het gaat om een particulier geval waaromtrent geen verdere gegevens bekend zijn op het Kabinet, de nodige informatie gevraagd wordt aan het Bestuur van de Stedebouw.

Van zohaat deze gegevens bekend zijn, zullen deze onverwijld aan het geachte lid worden medege-deeld.

**J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING**

**Vraag nr. 11
van 30 december 1982
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Nationale Maatschappij voor de huisvesting — Aantal vergaderingen en beheerskosten

Graag vernam ik, van de geachte Minister voor wat het jaar 1982 betreft :

- a. het aantal vergaderingen van de Raad van Beheer en het comité van toezicht;
- b. het aantal vergaderingen, bijgewoond door de regeringscommissarissen enerzijds, de revisoren anderzijds ;
- c. de bezoldiging of vergoedingen toegekend in 1982, respectievelijk aan de beheerders, de regeringscommissarissen, de leden van het comité van toezicht, de revisoren ;
- d. of er en, zo ja, welke andere materiële of financiële voordelen aan de personen onder c. vernoemd nog werden toegekend ;
- e. de globale beheerskosten van de maatschappij.

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik de volgende antwoorden geven.

- a. Het aantal vergaderingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting bedroegen in het jaar 1982:
 - Raad van Beheer 21
 - Comité van Toezicht 22
- b. Het aantal vergaderingen, bijgewoond door de regeringscommissarissen enerzijds, de revisoren anderzijds bedroegen :
 - regeringscommissarissen 2 1
 - revisoren 100 vacaties van een halve dag.

c. De vergoedingen toegekend in 1982 aan de beheerders, de regeringscommissarissen, de leden van het Comité van Toezicht en de revisoren:

- beheerders 781.300 F
- regeringscommissarissen :
 - vergoeding betaald aan het Ministerie van Openbare Werken : 65.000 F
 - vergoeding betaald aan het Ministerie van Financiën : 65.000 F
- Leden van het Comité van Toezicht: 178.000 F
- Revisoren (tot 30 november 1982)
 - Vergoeding betaald aan het Ministerie van Openbare Werken : 565.104 F+ BTW

d. De andere materiële of financiële voordelen aan de beheerders, de regeringscommissarissen, de leden van het Comité van Toezicht en de revisoren bedroegen 540.127 F voor wat betreft de verplaatsingskosten voor de revisoren tot op 31 oktober 1982.

e. De globale beheerskosten van de maatschappij worden voor het ganse jaar op 325.000.000 F geraamd en dit met inbegrip van de beheerskosten betreffende de verhuurde woningen die aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting toebehoren.

**Vraag nr. 12
van 30 december 1982
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Nationale Landmaatschappij — Aantal vergaderingen en beheerskosten

Graag vernam ik, van de geachte Minister voor wat het jaar 1982 betreft :

- a. het aantal vergaderingen van de Raad van Beheer;
- b. de bezoldigingen of vergoedingen toegekend aan de leden van de Raad van Beheer enerzijds en de regeringscommissarissen anderzijds;
- c. of er en, zo ja, welke andere materiële of financiële voordelen aan bovenvermelde personen werden toegekend ;
- d. de globale beheerskosten van de maatschappij.

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik de volgende antwoorden geven:

- a. Het aantal vergaderingen van de Nationale Landmaatschappij bedroegen in het jaar 1982 — 23.
- b. De bezoldigingen of vergoedingen toegekend aan leden van de Raad van Beheer enerzijds en de Regeringscommissarissen anderzijds bedroegen :

1. Beheerders	483.250 F.
2. Regeringscommissarissen	236.4 11 F.
Verblijfs- en verplaatsingskosten	
1. Beheerders	327.791 F.
2. Regeringscommissarissen	22.138 F.
- c. Er werden geen andere materiële en financiële voordelen toegekend behalve de hierboven vermelde bedragen.
- d. Voor wat betreft de globale beheerskosten van de Nationale Landmaatschappij, kan ik u meedelen dat deze voor het jaar 1982 nog niet gekend zijn en deze voor het jaar 1981 — 886.287.772 F bedroegen.

Vraag nr. 13
van 30 december 1982
van de heer L. VANVELTHOVEN

Openbare Bouwvennootschappen, erkend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, werkzaam in Limburg — Toewijzing inzake huurwoningen

Bovenvermelde vennootschappen zijn ertoe gehouden een register te bezitten, waarin de kandidaat huurders worden ingeschreven in volgorde van aanmelding.

Graag vernam ik ter zake:

- of het niet wenselijk is dat dit register openbaar zou zijn, zodat de kandidaat-huurders kunnen controleren of de toewijzing van huurwoningen geschiedt in volgorde van de aanmelding;
- of er omstandigheden of criteria zijn, die bepaalde kandidaat-huurders voorrang verlenen bij het terbeschikking stellen van huurwoningen?

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik de volgende antwoorden geven:

- Het is niet wenselijk dat het register der kandidaat-huurders openbaar zou zijn, omdat:
 - dit register een aantal gegevens kan bevatten die vertrouwelijk zijn en het bijgevolg niet aangewezen is dat andere kandidaat-huurders daarvan kennis zouden kunnen nemen;
 - de toewijzing van de woningen geschiedt door de raad van beheer der erkende vennootschappen of door een beperkt comité van leden ervan die verantwoordelijk is tegenover de raad van beheer, onder toezicht en controle van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting — commissaris en van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting zelf.
- de prioriteit die aan sommige kandidaat-huurders dient verleend is vermeld onder artikel 6 van het koninklijk besluit van 18 december 1979.

Vraag nr. 14
van 30 december 1982
van de heer J. GABRIELS

Verwervingspremies — Laattijdige uitbetaling

Met de regelmaat van een precies uurwerk ontvang ik klachten over het zeer lang uitblijven van de uitbetaling van de verwervingspremies. Mensen die begin 1982 een aanvraag deden ontvingen tot op heden nog geen toezegging.

Kunt u me daarom meedelen.

- Hoeveel verwervingspremieaanvragen werden tot heden toe geregistreerd?
- Hoeveel verwervingspremies werden intussen uitbetaald?
- Hoeveel verwervingspremies werden afgewezen?
- Wie zorgt in de provincie Limburg voor het plaatsonderzoek?
- Tegen welke termijn denkt de geachte Minister dat alle verwervingspremies zullen afgehandeld zijn?

Antwoord

Het geachte lid heeft mij vragen gesteld in verband met de afhandeling van de dossiers „verwervingspremie“.

Deze vragen kan ik in hun volgorde beantwoorden als volgt:

- Op 31 december 1982 waren er 16.182 verwervingspremieaanvragen ingediend;
- Op voornoemde datum waren er 3.201 verwervingspremies aan de uitbetalingsformaliteiten onderworpen waarvan 2.851 premies al werkelijk uitgekeerd zijn;
- Op die datum waren er 1.217 verwervingspremies afgewezen;
- Onlangs werden 70 bedienden contractueel voor de duur van één jaar aangeworven om o.a. de nog hangende verwervingspremieaanvragen (de reglementering is intussen opgeheven) af te handelen. Onder die bedienden bevinden zich adjunct-controleurs van werken die na hun opleiding (welke bijna voltooid is) de onderzoeken ter plaatse zullen uitvoeren. Enkele van die onderzoekers zullen in de provincie Limburg hun werkgebied hebben;
- Het is thans niet mogelijk met zekerheid een datum voorop te stellen waarop alle overblijvende verwervingspremieaanvragen zullen zijn afgehandeld. Alles wordt echter in het werk gesteld om de belanghebbende zo spoedig mogelijk in kennis te stellen van de beslissing die in hun dossier zal worden genomen.

Vraag nr. 15
van 30 december 1982
van de heer J. VALKENIERS

NLM, NMH en het NIH — Samensmelting tot een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

De Stichting Plattelandsbeleid drukt in een motie haar bezorgdheid uit over een mogelijke samensmelting van de NLM, de NMH en het NIH tot een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Zij is ook van oordeel dat de NLM, tot een volwaardig instrument voor plattelandsbeleid omgevormd, positief zou bijdragen tot het tegemoet komen van deze behoefte.

Graag uw mening hierover.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, in antwoord op zijn vraag, het volgende mede te delen:

De Vlaamse deelregering heeft in haar Beleidsverklaring aan de Vlaamse Raad (Plaatsgebonden materies — D. Huisvesting) gesteld dat ter gelegenheid van de regionalisering van de Nationale Landmaatschappij, van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting bij decreet de opdracht, de territoriale bevoegdheid en de samenwerking van deze instellingen dient gheredefinieerd te worden, waarbij er gestreefd wordt naar een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Om de beleidsopties die door de Vlaamse Raad en door de Vlaamse Executieve werden genomen uit te voeren en te concretiseren werd een werkgroep opgericht, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsministers van Financiën en Begroting en van Huisvesting, en afgevaardigden van de drie huisvestingsinstellingen (Nationale Landmaatschappij, Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en Nationaal Instituut voor de Huisvesting).

Wat in het bijzonder de Nationale Landmaatschappij betreft werd in de werkgroep aangestipt dat zij naast de huisvesting zich tevens bezig houdt met ruilverkaveling en landinrichting, met andere woorden met alle aspecten van de „plattelandsontwikkeling“.

Dit probleem werd niet door de werkgroep behandeld aangezien, op basis van de organisatiestructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de „ordening van het platteland“ is ondergebracht in de bestuursentiteit „Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu“.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 4
van 24 november 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Drankverslaafden — Opname in ziekenhuizen

De drang naar alcoholische dranken is zeer oud en treft alle sociale klassen. Deze sociale plaag neemt

blijkbaar niet af, integendeel. Volgens berichten die mij zojuist bereiken, zou het aantal opnamen van drankverslaafden in ziekenhuizen vrij hoog liggen. Het gebeurt meer dan normaal dat dronkzuchtigen in het stadium van pre-delirium en zelfs met een delirium in een ziekenhuis worden opgenomen.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Hoe groot is het aantal alcoholisten dat jaarlijks ter verzorging in een ziekenhuis wordt opgenomen? Graag cijfers voor de jaren : 1951, 1961, 1971 en 1981, per provincie?
2. Hoe groot is procentueel het aantal alcoholiekers dat ten gevolge van drankzucht allerlei ziekteverschijnselen vertoont, b.v. :
 - leververschrompeling;
 - verlammingen ;
 - maagzweren e.a.; klachten in het spijsverteringskanaal;
 - neurlogische aandoeningen ;
 - andere?
3. Wat kosten de alcoholiekers jaarlijks aan het land voor wat betreft hun verzorging (ontwenning e.a.) in 't algemeen?
4. Is het waar dat een dronkzuchtige die onvermogen is, na ontslag uit het ziekenhuis een geldsom ter beschikking wordt gesteld? In bevestigend geval aan wie? Hoeveel bedraagt deze som en waarom wordt tot de uitkering besloten?

Antwoord

Vragen 1-2-3

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen, dat er geen exacte cijfers bestaan over het aantal alcoholisten dat jaarlijks in een ziekenhuis wordt opgenomen.

De administratie van Volksgezondheid beschikt wel over statistieken van het aantal opgenomen patiënten per dienst en de gemiddelde duur van deze hospitalisatie.

Zoals het geachte lid zegt, gaat een toenemend gebruik van alcoholhoudende dranken gepaard met een stijging van de aantallen patiënten die in de ziekenhuizen worden opgenomen met als hoofddiagnosen levercurrose van Laännée en panercatitits of kanker van de slokdarm.

Exacte cijfers kunnen echter niet gegeven worden, daar alcoholmisbruik niet de enige oorzakelijke factor is bij de hier besproken ziekten.

Aangezien er geen cijfers bestaan over het aantal alcoholisten dat jaarlijks in een ziekenhuis wordt opgenomen kan bijgevolg geen antwoord worden gegeven op de vragen twee en drie.

Vraag 4

Indien een dronkzuchtige onvermogen is, kan hij na een ontwenningkuur of bij het verlaten van het ziekenhuis beroep doen op het OCMW.

Het OCMW kan aan de betrokken persoon een minimum bestaansinkomen verschaffen.

Vraag nr. 6
van 24 november 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Tabakprodukten — Aanwezigheid van radio-actieve polonium-deeltjes

In „Bewust”, een Nederlands maandblad van de Ecologische Beweging wordt gezegd dat de Amerikaanse artsen Winters en Franza een oorzakelijk verband zien tussen de radio-actieve polonium-deeltjes aanwezig in sigaretten en longkanker.

In het „New England Journal of Medicine” schrijft dr. Jeffrey Cohen dat niet de nicotine maar de radio-activiteit in de sigaret de belangrijke oorzaak van longkanker is.

Deze poloniumdeeltjes die thans in de VS bij de rokende massa groot paniek schijnen te zaaien, zouden in de tabak terecht komen door het ruim gebruik van kunstmeststoffen waarin de stof polonium 210 zit. Deze radioactieve deeltjes zenden alfastraling uit die relatief grote biologische schade veroorzaakt.

Dr. Franza meent verder te weten dat hier een „zwaar” type van straling betreft met een gering doordringingsvermogen. De straling wordt door een velletje papier behoorlijk afgeschermd maar bij gebruik van poreuzer sigarettenpapier of -filters met gaatjes, om het teergehalte te reduceren, maakt dat er meer lood- en poloniumdeeltjes in de sigarettenrook terecht komen. De afzetting van radio-actief polonium in de luchtwegen kan volgens de artsen Winters en Franza over heel korte afstand een intensieve straling tweewegbrengen die naburige cellen zo kan veranderen dat ze een eerste haard van een kankergezwellen gaan vormen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat weet de geachte Minister over deze nieuwe ziekteverwekker „ polonium” in tabak? In ontkenkend geval, is het niet nuttig buitenlandse collega's hieromtrent te raadplegen?
2. Is het verantwoord dat niet-rokers die zich in een gesloten lokaal bevinden om daar te werken en waar stevig wordt gerookt, op één uur de schadelijke dampen van 1 sigaret moeten inademen?
3. Wordt het niet de hoogste tijd dat afdoende maatregelen worden getroffen om het roken te verbieden in: werkplaatsen en wachtzalen alsmede in klinieken, kortom daar waar het publiek zich verplicht moet begeven ingevolge werk of ziekte?
4. Als het KB van 28.02.1979 en de wijziging in KB van 30.03.1981 voorzien dat alle produkten op basis van tabak vanaf 01.01.1982 de vermelding „ Tabak schaadt de gezondheid” in drie talen moeten dragen; als de bewijslast tegen de tabak steeds maar lijviger wordt en de wet in die zin zich uitlaat, waarom dan geen serieuze maatregelen getroffen om de niet-roker te beschermen tegen deze vieze en ongezonde tabakdampen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat deze vraag reeds werd beantwoord (vraag nr. 3 dd. 12 oktober 1982).

Vraag 2

Het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (KB 21 april 1975) stelt dat in alle werklokalen een behoorlijke lucht en klimaatregeling moet worden voorzien. Het arbeidsklimaat mag er bijvoorbeeld niet gestoord worden door de aanwezigheid van bevulde of bedorven lucht.

Vraag 3

Door de Ministers van Volksgezondheid en Nationale Opvoeding werden omzendbrieven verstuurd die aanbevelingen verstrekken in verband met het roken in scholen en ziekenhuizen.

In een circulaire gestuurd aan de hospitalen werd aan de directies gevraagd het roken in ziekenhuizen te verbieden (circulaire van 7 maart 1977).

De Minister van Nationale Opvoeding stuurde een circulaire naar de scholen, waarin het roken verboden werd aan het onderwijzend personeel, tijdens de uitoefening van hun dienst (circulaire van 7 oktober 1978).

Vraag 4

Roken is schadelijk voor de gezondheid van de roker en van de niet-roker. Door de overheid werden meerdere maatregelen getroffen om deze gewoonte in onze samenleving te beperken. Ook het Koördinatiecomité Anti-Tabak onderneemt allerlei initiatieven om de bevolking te sensibiliseren voor de schadelijke gevolgen van het roken. Roken is in ons cultuurpatroon echter een alledaags verschijnsel geworden.

Door intensieve acties kan deze gewoonte in gunstige zin worden gewijzigd.

Vraag nr. 15
van 21 december 1982
van de heer I. VAN BELLE

Sint- Vincentiuskliniek te Deinze — Aanvullen complex

Uit vernomen inlichtingen en een reeds kenbaar gemaakte bouwtoelating blijkt dat er aan de bestaande Sint-Vincentiuskliniek te Deinze een aanvullend complex zou worden opgericht.

Het zou om geen uitbreiding gaan, doch enkel om een nieuwbouw van de hospitalisatiediensten met behoud van een gelijk aantal bedden.

Kan ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of deze inlichtingen aan de werkelijkheid beantwoorden;
2. welke kostprijs dit project zou bedragen;
3. of er garanties ter financiering voorhanden zijn?

Antwoord

In antwoord op hun vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt:

1. De herconditioneringswerken geven geen aanleiding tot een wijziging van het aantal bedden. Na de voltooiing zal er dus geen uitbreiding zijn van het beddenbestand. De bouwwerken omvatten hoofdzakelijk de aanpassing van het huidig ziekenhuis aan de erkenningsnormen in het bijzonder aan de normen voor beveiliging tegen 'brand'. Daartoe wordt een nieuw technisch blok opgericht. Tevens wordt een vernieuwbouw voorzien van 100 bedden (45 D en 55 C bedden), ter vervanging van de bestaande. In de vrijgekomen ruimte van het oude gebouw kunnen pediatrie en materniteit worden geherconditioneerd en kunnen eveneens een aantal diensten worden ondergebracht, die nu gelegen zijn buiten het functionele gedeelte van het ziekenhuis nl. : labo, apotheek, fysiotherapie. In dit oude gedeelte zal ook de polykliniek, die een chronisch plaatstekort heeft, worden ondergebracht.
2. De kostprijs van de bouwwerken, inclusief BTW en algemene onkosten, mag maximaal 142.642.500 F (waarde 0 1 .O 1.78) bedragen. De uitgaven voor de uitrusting en de bemeubeling zullen per goedgekeurd ontwerp worden bepaald.
3. Op 02.12.82 werd een principiële belofte verleend tot financiering ten belope van 60% van de bouwwerken.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 24
van 21 december 1982
van de heer D. VERVAET

Bos van Aa te Zemst — Illegaal stort

Te Zemst in het Bos van Aa, waar de zandgroeve wordt uitgebaat, werden vooral langs de kanten van deze zandwinningsput afbraakmaterialen, vliegass en gronden gestort.

Op 24 september 1982 liet u weten dat in dit verband een procedure lopende is waarbij aan de Burgemeester en de eigenaar, de NV Zeekanaal, werd gevraagd op te treden.

Ondertussen heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest vastgesteld dat geen vliegass meer wordt gestort maar wel nog andere inerte materialen. Ook deze zaak zou door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest verder worden gevolgd.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoever het staat met deze procedures.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

In uitvoering van de procedure tussen OVAM en de eigenaar NV Zeekanaal, werden de vroeger gestorte materialen in het Bos van Aa, genivelleerd en dienen deze als dijk, midden in een vijver.

Tijdens een recent inspectiebezoek dd. 9/ 12/82, werd de vorige overeenkomst volledig uitgevoerd en kon eveneens vastgesteld worden dat er geen vliegass meer gestort wordt op voornoemde plaats.

Het NV Zeekanaal werd ingelicht hoe en op welke wijze de nodige vergunningsaanvragen dienen ingediend.

De dienst Toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, blijft deze zaak nauwlettend volgen.

Vraag nr. 25
van 21 december 1982
van de heer W. KUIJPERS

Bedrijfsterrein Sluys te Boeckhout — Afvalstoffen

Mag ik van de geachte Minister vernemen of op basis van het decreet van de Vlaamse Raad dd. 2 juli 1981 door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest reeds maatregelen werden genomen betreffende de giftige afvalstoffen ter grootte van — 89 ton, opgeslagen in vaten op het bedrijfsterrein Sluys — Heuvelstraat 3 — Boeckhout?

Deze afvalstoffen hoopten zich tussen september 1981 en februari 1982 op ten gevolge van de productie van een anti-bioticum, Nifuratel.

En omwille van de bedrijfsmoeilijkheden en omwille van de slechte verpakking ware het aangewezen dadelijk op te treden, zoniet dreigde deze giftige afvalstoffen, zonder gepaste bestemming te verdwijnen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen hetgeen volgt.

Het bedrijf in kwestie is failliet gegaan, waarna OVAM overgegaan is tot een inventarisatie van de gevaarlijke en giftige afvalstoffen.

De gerechtsdeurwaarder heeft in aanwezigheid van een ambtenaar van OVAM een proces-verbaal ter zake opgesteld. Er werden 95 kubieke meter gevaarlijke en/of giftige afvalstoffen genoteerd.

In toepassing van artikel 2 1. §2, c van het decreet van 2 juli 1981, kan OVAM ambtshalve deze afvalstoffen verwijderen.

Hierover werd nog geen beslissing genomen ondermeer omdat de ambtshalve verwijdering in principe gebeurt op kosten van de ingebreke gebleven onderneming. Deze onderneming werd echter failliet verklaard en er bestaan kansen dat het actief uit de falings door een andere onderneming overgenomen wordt.

OVAM zelf heeft in haar begroting wel kredieten om tot dergelijke verwijdering over te gaan, maar deze kredieten zijn beperkt en worden derhalve voorbehouden voor gevallen waarin de gezondheid van de mens en zijn omgeving onmiddellijk bedreigd wordt.

In die zin heb ik aan OVAM opdracht gegeven de opgeslagen afvalstoffen regelmatig te controleren en de nodige maatregelen te treffen opdat ze geen hinder of gevaar zouden kunnen opleveren.

Tevens wordt nagegaan op welke wijze in dit soort gevallen preventief kan worden opgetreden. Er moet immers voorkomen worden dat de gemeenschap na faling van bedrijven moet opdraaien voor het verwijderen en verwerken van allerhande afvalstoffen waarvan de rekening hoog kan oplopen.

Vraag nr. 26
van 21 december 1982
van de heer W. KUIJPERS

Begijnen- en Veldbeek te Diest — Sluiklozing

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij kennis heeft gekregen van de erge, milieu-onvriendelijke toestand in het Diestse, ondermeer gepubliceerd in „Koerier” — 8 december 1982?

In dit nummer werd vrij goed de verontrustende vervuiling van de Begijnen- en Veldbeek beschreven. Deze Diestse beken blijken in feite erg bevuild te zijn door sluiklozing en anderzijds microben-haarden te zijn van de „leptospirose“-ziekte die niet alleen gevaarlijk is voor dieren maar ook voor mensen.

Mag ik vernemen welke coördinerende aktie de Minister zal opzetten met o.a. de gemeentelijke diensten, om het ongedierte, de reukhinder en besmettingshinder te keer te gaan?

Graag vernam ik hoeveel sluiklozingsovertredingen hij voor deze twee beken liet vaststellen en met welke gevolgen?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik hem mededelen dat noch door de pas opgerichte Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, noch door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, in het Demerbekken een proces-verbaal voor sluiklozingsovertreding werd opgemaakt.

Teneinde het ongedierte, de reukhinder en de besmettingshinder te keer te gaan, deelt het stadsbestuur van Diest mij mede dat in de Diestse beken een intensieve rattenverdelging aan de gang is.

Hierdoor zal de mogelijke overdracht van besmetting van leptospirose e.a. langs honden en varkens op mensen voorkomen worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 66
van 11 januari 1983
van de heer F. VERMEIREN

Interprovinciale Cultuurzaak voor Vlaanderen — Beheer, Financiering en werking

Betreffende de Interprovinciale Cultuurraad voor Vlaanderen, had ik graag van de geachte Minister vernomen.

1. Welke de samenstelling is van de Raad van Beheer?
2. Op welke wijze deze Cultuurraad wordt gefinancierd, met inbegrip van de voor 1982 respectievelijk ke bedragen?
3. Wat de werking was in 1982?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 67
van 11 januari 1983
van de heer A. DIEGENANT

Universiteit van Rijsel — Vlaamse Poëzieavond

1. Op uw initiatief werd door de universiteit van Rijsel III een Vlaamse Poëzieavond op 25.11.1982 ingericht.
 - a. Kan u me laten weten hoeveel deze avond gekost heeft aan uw departement?
 - b. Welke vergoedingen werden er aan elk van de auteurs uitgekeerd?
 - c. Hoe komt het dat enkel (7) als vrijzinnig bekende dichters voor die avond werden uitgekoken?
 - d. Wie verzorgde de vertalingen in het Frans van de voorgedragen gedichten en welke vergoedingen werden hiervoor uitbetaald?
 - e. Meent u dergelijke ontmoetingen te herhalen te Rijsel of op andere plaatsen?
2. Destijds werd het overzicht van de toelagen aan de Letterkunde regelmatig als bijlage van Open Deur gepubliceerd. Naar mijn informatie publiceerde Open Deur 80/4 voor het laatste het overzicht betreffende het dienstjaar 1979 art. 33.36 sectie 33.

Zou het mogelijk zijn de overzichten mede te delen van de dienstjaren 80-71 en 82 van de toelagen aan de Letterkunde per vereniging, auteur en tijdschrift?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 71
van 11 januari 1983
van de heer J. ANSOMS

BRT — Aan wervingsexamens

In de loop van 1981 en van het eerste kwartaal van 1982 werden er aanwervingsexamens ingericht door de Belgische Radio en Televisie, los van het Vast Wervingssecretariaat.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of er in de loop van heel het jaar 1982 nog examens werden ingericht;
2. zo ja, hoeveel examens waren dat;
3. zo ja, hoeveel kandidaten waren er;
4. zo ja, hoeveel kandidaten slaagden er in hun examens;
5. zo ja, hoeveel geslaagden werden er aangeworven;
6. zo ja, de totale som van ontvangsten van de inschrijvingsgelden voor deze examens.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegeven beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 73
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

BRT — Persoverzicht

Daar het mij voorkomt dat in het dagelijks BRT-persoverzicht somme dagbladtitels, en dan vooral van het weekblad Wij Vlaams-Nationaal dat toch het opinie-weekblad is van een niet onbelangrijke vertegenwoordiging in de Vlaamse Raad, systematisch over het hoofd worden gezien, zou ik van de geachte Minister graag het volgende vernemen.

1. Hoeveel keer werden in het dagelijks persoverzicht van de BRT-nieuwsdienst volgende dagbladen met name vermeld tussen 1 januari 1982 en 31 december 1982 :
 - De Morgen
 - Vooruit
 - Het Belang van Limburg
 - De Standaard-Het Nieuwsblad
 - Het Volk
 - De Nieuwe Gids
 - De Gazet van Antwerpen
 - Het Laatste Nieuws
 - De Nieuwe Gazet

- De Financieel Economische tijd
- Grenz-Echo
- Le Soir
- La Cité
- La Dernière Heure
- Le Rappel
- La Libre Belgique
- La Meuse-La Lanterne
- Le Peuple
- La Walonnie
- Le Drapeau Rouge

2. Hoeveel keer was dit ook het geval in dezelfde periode voor de weekbladen Wij Vlaams-Nationaal en De Rode Vaan?
3. Dezelfde gegevens (aantal vermeldingen) in percent van het aantal verschenen nummers (± 300 nummers voor de dagbladen en 50 nummers voor de vermelde weekbladen).
4. Van hoeveel verschenen nummers werd van het weekblad WIJ geen melding gemaakt in het BRT-persoverzicht?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 74
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

Openbare bibliotheken — Erkenning

In het bulletin van vragen en antwoorden Vlaamse Raad nr. 6 van 3 maart 1981, verscheen als antwoord op vraag nr. 91 van 5 januari 1981, een eerste lijst van bibliotheken die op 1 januari 1981 reeds waren erkend in het kader van de artikelen 3 en 4 van het zogenaamde bibliotheekdecreet.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel aanvragen tot erkenning van openbare bibliotheken werden ingediend tussen 31 december 1980 en 1 januari 1983 en door welke gemeenten, provincies, verenigingen van gemeenten en provincies of door privaatrechtelijke verenigingen?
2. Hoeveel bibliotheken er daarvan bijkomend werden erkend in het kader van de artikelen 3 en 4 van het decreet tussen 31 december 1980 en 1 januari 1983 met opgave van de benaming van de bibliotheek, het juiste adres, en de datum van het erkenningsbesluit?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 75
van 13 januari 1983
van de heer J. CAUDRON

BRT — Uitvoerige reportage van het Vlaams Nationaal Zangfeest

In zijn antwoord op mijn vraag-nr. 102 van 11 mei 1982 betreffende de uitzending, door de BRT, van het traditioneel défilé van 21 juli, wijst de gemeenschapsminister erop dat veel landgenoten bijzonder belang hechten aan deze vorm van herdenking.

Nu blijkt uit talloze ingezonden krantestukken en moties uit de jongste jaren dat een groot aantal landgenoten belang hechten aan het Vlaams Nationaal Zangfeest en zouden willen dat de BRT een uitvoerige reportage aan deze manifestatie wijdt.

Toch weigert de BRT hardnekkig op dit verlangen in te gaan.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of deze weigering ook in 1983 en volgende jaren zal bevestigd worden ;
2. hoe deze weigering verantwoord wordt;
3. of de Raad van Beheer van de BRT reeds aandacht aan dit probleem heeft gewijd en, zo ja, op welke data en met welk gevolg?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 45
van 17 januari 1983
van de heer R. MAES

Verkavelingsvergunningen — Beroep

Ik verneem dat tot nog toe geen enkel „ beroep bij de Koning ” inzake verkavelingsvergunningen werd afgehandeld.

Kan de geacht Minister dit bevestigen?

Zo ja, kan hij dan mededelen:

1. hoeveel beroepen momenteel op uitspraak wachten ;
2. van wanneer dateert het eerst ingediende beroep;
3. wat is hiervan de reden en tegen wanneer denkt de Minister deze beroepen af te handelen?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens worden gevraagd aan het Bestuur van de Stedebouw.

Van zohaast mij deze gegevens worden medegedeeld zullen deze aan het geachte lid worden overgemaakt.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

RECHTZETTING

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 6 van 18 januari 1983

Vraag nr. 57
van 16 december 1982
van de heer J. Gabriels

(blz. 135 — rechterkolom — vierde voorlaatste regel): „Uitgeverij Van Loghum Slaterus te Antwerpen” lezen i.p.v. „Wetenschappelijke Uitgeverij Kluyer te Deurne”.